

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek			Osztályozás
	Szerző			Tárgy
	Cím <i>Zsaroló kocsisok.</i>			385.86
	Hely			
	Idő <i>1911</i>			
Forrás: <i>Pesti napló</i>			Személy	
<i>Bp.</i>	<i>1911</i>	<i>11/21</i>	Helyszám	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)		

A zsaroló kocsisok.

A pesti kocsisnak az az egyik jellegzetes tulajdonsága, hogy mindig aktuális a róla való beszéd. Hol kevésbbé, hol többé aktuális, de mindig az s nem mondhat el az ember róluk soha egyetlen rossz szót sem anélkül, hogy ez az egész város ne a rosszakat beszélővel érezzen. Ma az tette megint jobban aktuálissá a pesti kocsist, hogy a rendőrség egyre-másra kapja a panaszokat arról, hogy a báli szezónt alaposan kihasználják a kocsisok s úgy zsarolják a közönséget, hogy az már egyenesen botrány. A bálókiből jövő közönség hajnal felé teljesen ki van szolgáltatva a kocsisoknak, akik kartelt kötötték egymással s ha a szegény áldozat nem akarja megadni a követelt árat, akkor a másik kocsissal hiába alkuszik, az sem viszi el olcsóbban. A taksa, amelyet valaha bölcsen megállapítottak s amely — hogy a rendeletnek formailag eleget tegyenek — benn fityeg kemény papirosra ragasztva a kocsi belsejében, teljesen illuzórius dolog s nincs az a pesti kocsis, aki jóízűen el ne nevetné magát a taksa szó hallatára.

A rendőrség most tehát arra figyelmezteti a közönséget, hogy el ne mulasszon egyetlen esetet is az ő tudomására hozni. A rendőrség nem is tehet mást, mint hogy figyelmeztet s ebben az esetben igazán a közönségen a sor, hogy cselekedjék. A bérkocsisok zsarolása nem új dolog, nemcsak a báli szezóban kértek olyan árakat egy-egy estére, amelynek hallatára eivörösödött az ember, s a rendőrség — ezt el kell ismernünk — ezen a téren megtette a maga kötelességét. A rendőrség büntet, mielőtt konkrét följelentés érkezik hozzá s hogy

miképpen büntet, arról tudunk néhány adatot. A rendőrségen mindig a közönségnek van igazas a bérkocsisokkal, a zsarolókkal és a szemtelenkedőkkel olyan gyorsan végeznek, hogy a följelentőnek még az a kifogása sem lehet meg, hogy nem ér meg egy-két kiszarolt korona akkora kellemetlenséget. A kocsisok ebben biznak, a közönség nemtörődömségében és kényelemszeretetében, pedig a közönségnek régen tudnia kellene, hogy legalább is ebben az egy dologban kifogástalanul jár el a rendőrség. Büntet, még pedig gyorsan és alaposan büntet, a följelentő minden hiábavaló háborgatása nélkül s nem egy eset volt már arra, hogy a kétszer-háromszor büntetett kocsistól elvették a hajtási jogosítványát.

A rendőrséget tehát ebben a tekintetben nem lehet szidni, a kocsisaink szidásán pedig már régen túl vagyunk. Nincs más hátra, mint hogy a közönségben állapítsunk meg egy jó adag hibát. Abban a közönségben, amely szidja ugyan a kocsisokat, de eltűri, hogy megszarolják s amely berzenkedik a zsarolásért, de nem megy rendőrért, hogy elégtételt vegyen magának. Addig, amíg maga a közönség nem fogja megtanítani a kocsisokat arra, hogy a zsarolásért büntetés jár, addig hiába sok minden. A gyámoltalan és tehetetlen közönségen semmiféle hatósági intézkedés nem tud segíteni, ha a közönségben magában nincsen meg az akarat vagy az erő, hogy segíteni tudjon magán. A hatóság büntet, de a bűnöst a közönségnek kell eljuttatnia addig, hogy a hatóság rátehesse a kezét, — még pedig a budapesti közönség gyakran cinkos a budapesti kocsisnak. Cinkosa, aki sir, aki panaszkodik, aki mérgeződik s aki talán agyon tudná verni a zsarolót vagy megfojtani még egy kanál vízben is, csak azt nem, hogy a

legközelebbi rendőrnek szóljon vagy hogy másnap bejelentse a kapitányságon a kocsi számát.

Igaz, hogy sokszor kellemetlen a dolog s az ember inkább eltűri a megszarolást, sem hogy elviselje a kocsis mocskos szavait. De a kocsisok olyan jól ismerik a rendőrséget, olyan jól tudják, hogy nekik a rendőrséggel csak bajuk lehet, hogy már csak a rendőrség említésére is egy hanggal alacsonyabban beszélnek.

De azt mondják mindenfelé Pesten, hogy mindjárt más világ lesz, mielőtt meglesz a taxaméter. Azzal vigasztalják magukat, hogy a taxaméter meg fog szüntetni minden bajt, pedig a taxaméter sem csoda, hogy egyszerre elejét vegye minden kellemetlenségnek. Bizonyos, hogy a bérkocsis-mizériák új fejezetéhez fogunk érkezni: a taxaméterrel való csalásokhoz, bár még egyelőre a taxaméter-gyárosok verekszenek egymással a városházán, hogy melyikük szállítsa a gépeket. A kocsisok nem fognak lemondani arról a jövedelemről, amelyet eddig szereztek, de legalább is meg fogják próbálni, hogy éppen annyit kereshessenek, mint most s itt kizárólag a közönségen áll, hogy ezzel a jelentős hatósági segítséggel, a taxaméterrel megfékezze a vad legényeket. A budapesti közönségnél nem lehetetlenség az sem, hogy ki fog alakulni valami borraivaló-rendszer, amelyet az ember a köteles összeg után fizet s ez a borraivaló majdnem annyi lesz, mint az előbbi. Nem úgy, mint külföldön, ahol egészséges és jó rendszerek alakultak ki, a köteles összegnek bizonyos kis, jelentéktelen százaléka a borraivaló, hanem majd a kocsis nem fog addig elvinni, amíg meg nem tudja, hogy mennyi lesz a borraivaló. A kocsis mindenre képes, amíg gyámoltalan és gyöngye közönség áll vele szemben. De mielőtt a közönség nem resteli legalább azt a

kis fáradságot, hogy megjegyyezze a kocsi számát, akkor a kocsis át fog idomulni a közönséghez. A kocsisnak szüksége van a közönségre s tessék elhinni, hogy a kocsis tud majd becsületes és tisztességes is lenni, ha majd a közönség tettekkel s nem jámbor óhajtásokkal fogja ezt kívánni tőle.